

svoje više manje krive nosove tamo, gdje im absolutno mjesta nema. Naši slavenski i kršćanski listovi ne pitaju nikada, ne istražuju nigdje i ne zalaze nikamo među židovsko-slobodozidarske odličjake i pravke, pa da tamo njuškaju i prislušuju te da s njima svijet upoznađu. Kada su kršćanski listovi pisali o židovskim vjerskim dostojanstvenicima ili o uredjenju njihovih crkve itd. ? Ta valjda ne drže ni sami židovski listovi, da su njihovi rašini, nadraštini itd. sve sami sveti ili da su njihove vjerske ustanove sve same uzor-ustanove? Pa ipak nitko u te njihove narodno vjerske svetinje ne dira. Samo oni moraju da otkrivaju kršćanske oltare, da zalaze u najskromnije kršćanske kućice, da tu kopaju i prekapaju. Svako imenovanje i premještanje duhovnog pomoćnika, župnika ili crkvenog poslužnika, mora da prodje kroz njihova ruka i rešeta, a kad se radi o imenovanju naših crkvenih predstojnika, kanonika, biskupa itd. oni moraju imati prvu i posljednju riječ. I pri tom proučavaju katoličko kanoničko pravo, statistiku, vjerske i narodnostne odnose, običaje, jezik itd. itd. kao da se imade izabrati kakovog nadrabina ili velikog meštra.

Takovo drzovito i bezobrazno pisanje nepozvanih protivjerskih listova trpi se kod nas mučke ili se obično odbije sa kakvom lakom doskočicom ili neslanom opaskom i murna bosna! Radi toga i jesu tako nesnosni, nasilni i drzoviti. Njima valja jednom i u našoj kršćanskoj štampi doviknuti: ne dirajte u naše narodno-vjerske svetinje i pustite na miru naše crkve, crkvene poglavare i poslužnike! Ne pačajte se u naše vjerske ustanove, zavode itd. U obće kazali im se mora jednom za uvijek za sve naše vjerske poslove: prste k sebi!

Iz ovog ovakovog pisanja protivjerskih i protunarodnih nam listova, morali bismo se naučiti bar dvoje: neupustati se s njima u prepir, već ih jednostavno odbiti: to nije vaša posao i drugo treba, da smo o izvještavanju o našem narodnom i javnom radu i životu oprezniji i lukaviji, jer naši vjerski i narodni protivnici, židovsko-liberalni novinari pretvore, kad im to račun meće, muhu u lava. Mudrom i jedno oko dosta.

Pogled po Primorju Puljsko-Rodnjski kot.

Hrvatske škole u Pulji. Dne 15. t. m. otvorile su se naše narodne škole u Pulji. I ova godine pomnožale su se naše škole sa više razreda i učiteljskih sala, a uz to otvorila se nova škola na Velom Vrh. Radi sve to većeg broja naše djeca svoje to još premalo, pa će se do godine morati još proširiti naše škole. Ove godine upisalo se u naše škole već do sada oko 1000 djece, a broj bi narasao i na 2000, da imademo onako velike zgrade, kakovima je puljska talijanska občina obdělila svoje talijanske škole. Tada bi se tek vidilo, kakovo je to talijansko Pule, koje toliko vješa na veliko zvonu libel puljske kamorre. Škola i škola daje i našem narodu, pa će se odmah u pravom svjetlu prikazati, kakovo je to talijansko Pule, Poreča, Umaga itd. itd. — u obće cijele Istre. Talijani pak i vlada, navlas nam ne daju škole, samo da može talijanska silnija i nadalje prikazivati Istru talijanskom zemljom, a što austrijska vlada dopušta radi svoje „valle“ saveznice Italije.

Vije svjetla. Pisu nam iz srednje Istre pod germjnim naslovom 20. o. m. U glasu slovenske pučke stranke „Slovenec“ u Kranjskoj od ovih dana čitamo pod naslovom „Istrige puljskih hrvatskih i slovenskih liberalcev“ kako su se u Pulji nastanile školske sestare iz Djakova, koje kane otvoriti djevojačku školu i dječje zaba-

višt: sa hrvatskim naukovnim jezikom kako to nije pravo hrvatskim i slovenskim liberalcem u Pulji, koji su odlučili tomu novomu poduzeću koliko je moguće nastoditi itd. itd.

Mi u pokrajini ne znamo, koliko je na drugom dielu gornje viesti istine, a znatno vrlo dobro, da se je u ovim stranama sve, što pošteno i rodoljubno čuti, povećalo dolasku školskih sestara, koje bi imale naš ženski naraštaj u puljskom pogibelnom zraku osvješćivati, nastojeć da ga moralno i narodno uzgoje i učvrstaju. Tu po našem dubokom uvjerenju ne ulazi ni liberalizam ni klerikalizam, već narodni uzgoj našeg ženstva po strogo pedagoškim načelima, koja vrijede za sve naše javne zavode i škole.

Školske sestare moge su do nedavno zadovoljiti slovenske rodoljube u Trstu, koji nisu manje slobodoumni nego li su iztobojni puljski liberalci, i koje su dugi niz godina uzgajale slovensku mladež u rečenom gradu na obće zadovoljstvo. Ono dakle, što vrijedi za našu braću u Trstu, imalo bi i moralo bi valjati za naš narod u Pulji, ako hoćemo, moralno i narodno da sačuvamo našu omladinu u ovom toli pogibelnom nam ambientu. Opetujemo dakle, da ne znamo što je na stvari, ali držimo, da bi se moralo s kompetentne strane u Pulji naše občinstvo umiriti. Ako je viest netačna, neka se ju izpravi, je li kako istinita, onda valja da naš odlučujući krugovi ozbiljno i odlučno na put stanu svakoj nezdravoj i protinarnodnoj agitaciji pretjeranih i ne odgovornih elemenata. Želimo dakle u tom pogledu više svieta od strane onih, koji su na kormilu i koji nose odgovornost za sve, što bi mogli zla pripričditi.

Priobčujemo ove redke doslovno i dodajemo, da je bojazan izlivena, premda opravdana polag dopisa u „Slovenec“. Nama o svojoj agitaciji nije ništa poznato kolikogod smo istraživali, da takove uslijane glave očepimo javno po zaslugi. Tvrdimo dapače pozitivno, da svi naši vodeći krugovi u Pulji s veseljem pozdravljaju otvorenje te hrvatske škole častnih sestara Sr. Križa. Zato bi dopisnik „Slovenca“ iz Pule dobro učinio i koristio našoj narodnoj stvari, da iznese imena onih, koji su budž kako radili ili rade protiv te škole. U koliko smo mogli doznati, gororili su proti toj školi jedan ili dva socijalista t. zv. jugoslavenske grupe, te ti zavedeni elementi nemaju ništa posla sa hrvatskom i našom narodnom stvari u Pulji, dapače mi i naš narod smatramo te ljude svojim protivnicima i ne manje pogibeljima od istih Talijana, s kojima znadu raditi i zajednički proti nama. Ako bi dakle u društvu sa takovima radió i koji mladici od budž kojeg našeg narodnog društva u Pulji, rado bismo znati njegovo ime, da s takovima obracunamo.

Glede same škole javljamo, da će se leta doskora otvoriti, uprkos pisanju talijanskih novina, te upozorujemo naš narod, da se ne da zavesti ni obazire na lažno pisanje talijanskih novina. Škola s sestara je gotova stvar i uspjeh osjegan, jer se do sada već upisalo liepi broj djevočaka, koji u zavišate toli u više razrede kao što i za strukovne predmete.

Toliko za sada konstatiramo rado na umirenje našima a na prkos našim protivnicima.

Opet napomena. I posljednji broj našega lista zaplenila nam je mještna redarstvena oblast i to zbog viesti pod naslovom „Velí Joža na djelu“. G. cenzor ne trpi, da se njegova slavna osoba povlači u javnost, što mi nerado činimo, kao što njamo to činili sa njegovim predakćincima, premda ne bijahu slavenske krvi.

G. dr. Mlekus drži, da je on nepovrijedljiv i nedotakljiv pa da se ne smije kritizirati ni njega ni njegovog javnog rada, o kojem su već odavna puno sve-

naše novine. Mi znademo, da je služba redarstvenog predstojnika kod nas štakaljiva i da se hoće za istu čednih sposobnosti, penajviše zdrava razbora, uvidjavnosti, nepristranosti i hladne krvi. Nervozni i lahko upaljivi temperamenti nisu za onu službu. Usualu se napinje g. dr. Mlekus, nastojeć zatrti sunce svojom šakom. Istina i pravo mora prije ili kasnije na svjetlo, pa će na božje svjetlo sve po njemu zapljenjene viesti, pa da se on po stavi baš na glav. Do vidova dakle gosp. cenzore!

Crnac se pere. Poznati gmazovi sa puljskog smetita u ulici Sergia arde se, što je i prošlog porotnog zasjedanja bila odgođena rasprava proti našem uredniku na tužbu tih poštenjakovića: traže pošteni na sudu i to onom i onakovom sudu pred kojim su bili riješeni lupeži i pronevjeritelji občine puljske. Pred takovim sudom neće naš urednik nikada dati prilike, da budu proglašeni poštenima ljudi, koji su javno branili i zagovarali poznate lopove i tatove občine puljske.

Neka korašaš izpostuju, da budu rovinjsku porotu sastavljali ljudi, koji će znati i razumjeti hrvatski jezik, kojim jezikom će se naš urednik na raspravi služiti, tad nećemo više upotriebiti nikakovo zakonito sredstvo, da se rasprava odgođi.

Dokle će se crnac sa ulice Sergia uzaludno Pratt!

Is Čitaonice u Pulji. Odbor upozoruje ovime, da imademo na raspologanje više novina, koje bi ustupio uz snizene cene. Koji bi želio pribaviti kakovu novinu, neka se obrati na blagajnika Čitaonice (Istar. Posujilnica).

Za subotu dne 4. oktobra t. g. pozivlju se svi p. n. članovi, da dodju u 9 s. na večer u prostorije Čitaonice na dogovor glede daljeg rada Čitaonice u zimskoj sezoni. Preporučujemo članovima, da radi važnosti dodju svi na taj pogovor.

Is Vinkurana. U nedjelju dne 5. okt. biti će u Vinkurana zabava sa predstavom, deklamacijom, šaljitvom poštom i plesom u korist Družbe sv. C. i M. Zabravi će prisustvovati Hrv. Čitaonica iz Premanture sa svojim tamburaškim odšjekom i Hrvatski Sokol iz Pule sa svojom fanfarom. Pozivlje se ovime sve rođoljube iz grada Pule i okolice da dohrle u što većem broju na ovu rodoljubnu zabavu. Raspored zabave javiti će se u dojdućem broju.

Radi plemenite svrhe nadamo se, da ćemo se te nedjelje naći u velikom broju u rodoljubnom Vinkurana.

Lošinjski kotar

Umije. Nastojanjem našega zemljaka g. Andrije Karčića, svršenoga pravnika u Zagrebu, nabavili smo kod tvrđke T. Kovatić iz Zagreba 16 komada tambura. Naša mladšija vasaio je primila u ruku ovo narodno glazbalo, u tamburanju se marljivo vježba, pa već se pokazuje liepi napredak. Tamburicom će naša hrvatska mladež davati oduška svom mladom srcu, a uzigrati i starija srca; što je najglavnije, očelicit će se u narodnoj borbi, koju ovdje treba da vodimo proti raznim plačenicima i Judama.

Harni smo g. Kartiću, što se dao na teški posao oko skupljanja mlodara za tambure, napose smo zahvalni onima, koji su nas novčano ili drugim načinom pomogli za nabavu istih.

Novčanim prinosom pomogoste nas: po 50 K Hrvatska Katolička Banka d. d. Zagreb, Prva Hrv. Štedionica Zagreb, Hrvat. Poljodjelska Banka d. d. Zagreb, Hrvatska osokoptina banka Zagreb, Hrvatsko Slovenska zemaljska hipotekarna banka Zagreb, Hrvatska zemaljska banka d. d. podružnica Zagreb; po 20 K Hrvatska Svaobća Kreditna banka d. d. Zagreb, Srpska Banka Zagreb; po 10 K dr. A. B. Zagreb,

Banka za trgovinu, obrt i industriju d. d. Zagreb; K 11-40 Ante Andrijičić, Poreč.

Tvrđka T. Kovatić dala nam je pri nabavi tambura 10 po sto popusta, uz to pakovanje i prevoz do Malog Lošinja preuzela je na svoj teret. — Svim darovateljima najliepša hvala!

Iz Nerezina. (Talijanska kultura). Gosp. Josip Kanaletić pok. Josipa iz Nerezina, gospodar austr. broda „S. Giuseppe“, došao je dne 28. augusta kreac cementnog kamena iz Spljeta u Chioggia — Italija. Kad je došao tamo, radnici tvornice cementa su štrajkovali. Direktor od tvornice pozvao je g. Kanaletića u kancelariju i rekao mu, da je tamo štrajk (scio-pero), koji može trajati 1 do 2 mjeseca, jer da su oni u tvornici forrirani materijalom za 2 do 3 mjeseca, a on, ako želi, da može slobodno sam iskrcati materijal, a on da će mu za iskrcanje pravedno platiti. Kanaletić mu je odgovorio, da ne može toga učiniti, jer da bi nanj navallili fakini, koji su štrajkovali. Direktor mu je tvornice odgovorio, da je on već spoznao sa žandarima (karabinijeri), pa kad bude imao početi iskrcavati, nek samo njemu javi, a on da će ih pozvati, kako je dijela i učinio. — Još prije nego li je rečeni Kanaletić sa svojim mornarima počeo iskrcavanje, navatila je svjetina oko broda rugajući mu se: „Adesso ti stará quá almeno per un mese.“ Kanaletić je bio prišljen iskrcavati ili sa takinima ili pak sam, jer mu je brod činio mnogo vode. Dapače i lučki kapetan mu je rekao, da neka ili iskrcu robu na kraj, ili neka ju pobaca u more. — Ruzumije se, da bi Kanaletić bio mnogo izgubio, ako bi robu u more bacio, pa se je većio odlučiti sam iskrcavati, kad oni drugi chlogiotti nisu htjeli.

Čim su mornari (a i sam gazda morao je raditi, jer je bila pogibelj za brod) počeli sa iskrcavanjem, talijanska sukura, skupila se na obali te počela na sve moguće načine vredjati jih. Nije moguće navesti sve što su govorili, no navesti ću samo nešto, a što bude čisto, neka sudi. Među njim kričali su: Abbasso Austria! Abbasso la bandiera austriaca con le vespele! Abbasso Francesco Giuseppe! Vien in terra, che ti ammazemo, che te scutighemo! Te butaremo sotto al trabacolo una bomba, acciaio che ti vadi a picci! Plijavali su proti brodu i tko vam znade, što su sve radili. Da pak nije bilo karabinijera, Bog zna, što bi se bilo od naših tužnih mornara dogodilo. Kroz 10 dana nisu smjeli sa broda nego jednino u pratnji dvojice karabinijera, tako, da nihi do živeza nisu mogli.

Iznatno na javu, osobito onima, koji ih još protežiraju. Što bi se dogodilo našim ljudima, da se gdjeod tko od nas onako izvavi o njihovoj vladajućoj kući i zastavi? — Austrijsko ministarstvo neće radi ovih činjenica držati ministarsko vijeće i pokrenuti diplomatske korake, kao što to čini talijansko, radi poznatih naredaba trčanskog namjestništva.

Voloski kotar

Ispiti osposobljenja za učiteljsku službu. Plemeniti ispiti osposobljenja za obće pučke i građanske škole započet će pred ispitnim povjerenstvom u Kastvu dne 10. novembra 1913. u 8 sati u jutro. Jednom krunom biljegovane molbenice sa peticijama (svjedocba ispita zrelosti, opis života, dokazi dvogodišnjega službovanja na školama sa pravom javnosti) neka se na vrijeme pošalju preko doljeznoga c. k. kot. školskoga vijeća ravnateljstvu ispitnoga povjerenstva u Kastvu.

Širite „Našu Slogu“.

Koparski kotar

Sistematsko zarobljvanje Draguča.
Promatrajući širom Istre razvoj političke moći naših stoljetnih dušmana Talijana, opažamo svuda redom pri odnarodjivanju našega naroda istu metodu i ista sredstva: podkupljivanja i terorizam. To su im najmilija demoralizatorna sredstva ili kako oni sami zovu, to je onaj njihov poznati „osar tutto“. Nemoralnu lozinku provadjaju nemoralni agenti, koje po što po to priskrbe u svakom našem gradiću ili ovcem selu sa masnim plaćama, a sa gradom zadaćom: pripravljati tlo raznim njihovim školama.

I naš Draguč dospio je na isti put „spasenja“. Kažemo naš Draguč, jer doista je naš još i danas. To dobro znadu i naši krvopije. Svjedokom im je naš živi jezik, kojim se izključivo govori u Draguču i njegovoj okolici, svjedoče im imena naših polja, naših sela, naše pjesme i način života ovdješnjih poljodjelaca, a napokon bi i sami teško i sa neizbježivim porazom osjetili tu krutu istinu, kad bi djeca naših Blazekovića, Dračića, Gržinčica, Gregorovića, Kovačića, Krivičića, Kurelića, Matkovića, Milčića itd. istupila iz leginog zabavišta i njihovih škola. Da, doista je Draguč naš i ostao bi, da i kod nas se nije našlo par agenata krnjeških dotepenaca sa svojim banditima, našim izrodima.

Dobro se sjećamo još grozota, što ih je pravila ova mašija: narod su opijali vinom i kod labora forsirali ga svim sredstvima za sebe, naše su kuće napadali kamenjem, vrata blatili i pljuvali za našim ljudima, sirili puke izmlajlotine, dok je pijana rulja u nedjelje urlikala i kao strahilo s teškim batinama vucarila se po Draguču. Činjeulice su to, koje će trajno služiti na čast dragučkom talijanstvu, dok će narod dotičnim agentima imati rasta zahvaliti se, što su ga doveli u stanje, da ima oči, a ne vidi, ima uši a ne čuje.

Tako je mašija kroz niz godina vratila svoju zadaću u Draguču, dok nije postigla svoj zudjeni cilj: demoralizirala našega i predala ga talijanskim netom otvorenim kovačnicama: leginom zabavištu i dvorazrednoj školi. Tu će naša mladost ispitati još dosta ljutog otrova i duševno zakraljaviti, a ipak ne gubimo još nade, uvjereni, da pravda pobjeđuje svagdje, pa će i kod nas pobjediti.

Sranina i Jurina

Fr. Ma ča bi reč, da poreska „koritarka“, zabada tuliko svoj blatni nos u tuji posli?
Jer. Za to, zač nima drugoga posla, jer se na jaaleh domaće kozl pita i krmi.
Fr. Ča nebi mogla malo svitu povidat kako su ono njiži kapurioni pred liti pokrali poresku banku i kako su njiži patrioti poterali na komune u Puli preko milijun krun?
Jer. Bi mogla bi, ma ona zna, da ni samo tat oni, ki krađe, nego i oni, ki vrecu drži.

Sjetite se družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru!

Razne primorske pjesni

† Fran Kramberger. Dne 17. t. mj. preminuo je u Gorici u bolnici milosrdne braće dušobrišnik koparske kaznione velj. g. Fran Kramberger u najljepšoj muzevnj dobi providjen svetojajstvi za umiraće. Pokojnik je bio mirne i blago čudi, dobar svećenik i čestit naš rodoljub. Vječni mu mir i pokoj!

„Hrvatski Sokolski Savez“ priredjuje od 1. do 30. novembra o. g. VII. prednjački tečaj u Zagrebu. Prijave neka se šalju na „Tehnički odbor H. S. S.“ Zagreb, Gundulićeva 28, najkasnije do 20. oktobra o. g. — Zdravo!

Dva besplatna mjesta. „Hrvatsko Prpomocno Društvo u Beču“, podijeliti će početkom nastajne školske godine dva besplatna mjesta u bečkom „Studentenheim“ siromašnim Hrvatima, slušateljima bečke univerze. Isti dobivaju besplatan stan, ogriev i rasvjetu. Molbe sa svjedočbom o imućvenim okolnostima kao i svjedočbama o napredku u naukama, imadu se upraviti na društvenog tajnika: Manfred Makala, Beč IX, Ruzgasse 8. najkasnije do 1. oktobra o. g.

C. kr. finansijalnom ravnateljstvu u Tratu do znanja. Do 14. o. mj. imale su se podastrieti molbe glede imenovanja stalnih vjezbenika kod c. kr. poresnih ureda. Dužnost je nadležnih oblasti, pogotovo finansijalnog ravnateljstva u Tratu, da se imenuje molitelje prema zahtjevima i potrebi pokrajine. Nek se ne dogodi, kao što je to bio na šalost običaj prijajnih godina, da se hrvatski natjecatelji zapostavljaju, a zapreme većinu mjesta ljudi, koji se niti po svojim sposobnostima, niti po poznavanju zemaljskih jezika a niti po dobi i godinama službe ne mogu protežirati. Navlastito moralo bi se to dobro paziti za popunjenje skoro čisto hrvatskih kotara kao n. pr. Volosko-Opatijski, Kreki itd. Najbolje bi bilo, kad bi se po mogućnosti namjestali molitelji pripadnici dotičnih kotara, koji poznavaju jezik i običaje svoje okolice. Imade vriednih, radnih, točnih i savjesnih molitelja Hrvata iz Volosko-Opatijskog i Krečkog kotara. Da vidimo, jeli će se ovaj put postupati prema potrebi i želji pučanstva ovih kotara i u obće pretežne većine hrvatskog pučanstva u Istri ili će se namjestati ljude, koji za to nisu nikako sposobni?

Novi gerlički sabor i novo predsjedništvo Istoga. Kako spomenusmo u posljednjem broju, sastaje se ovoga mjeseca medju ostalim i saborj Goričko-Gradiški, koji bijaše nedavno izabran.

U novom saboru imati će većinu talijanska pučka stranka, nu ta većina nije tolika, da bi mogla sama vladati. Očekuje se dakle, da će se ta stranka složiti sa slovenskom samostalnom strankom, koja je u saboru po broju članova druga. Izvan takove većine ostali bi talijanski liberalci i slovenski novostrojari t. j. vjersko-radikalni Slovenci. Ovi jedni i drugi ostali bi u takovoj manjini, da, kad bi se i složili, što je valjda isključeno, nebi mogli u radu smetati većini.

Sabor grofovije Goričke je dakle sazvan, ali još nije imenovano njegovo predsjedništvo. To imenovanje očekuje se svaki čas. Predsjedništvo t. j. predsjednika i podpredsjednika imenuje Njeg. Veličanstvo. Kandidati za ta odlična mjesta jesu zastupnici pred. g. dr. Faldutti, stolni prott u Gorici kao predsjednik, a kao njegov zamjenik zemaljski i državni zastupnik dr. Anton Gregorič. Prvi pripada talijanskoj pučkoj stranci, dočim je drugi član slovenske samostalne stranke. Dodje li u istinu do sporazuma imedju ovih dviju stranaka, tada je u saboru osigurano mirno i triezno djelovanje, čega nije bilo u raspuštenom saboru.

Novo banko po dvadeset kruna. Na 29. septembra 1913 počet će austrijska

vlada izdavati nove banke od 20 kruna sa datumom od 2. siječnja 1913. Banke, koje su sada u tečaju, a nose datum od 2. siječnja 1907., bit će opozvane na 2. siječnja 1914, a vriedit će do 31. prosinca 1915.

Natječaj za stipendije. Početkom I. tečaja školske god. 1913./14. imadu se podijeliti dva stipendija iz zaklade biskupa Dobriše u godišnjem iznosu od K 200. Na uzivanje tih stipendija imadu pravo mladići slavenskih roditelja, rođenih u trčansko koparskoj biskupiji i koji polaze koju državnu gimnaziju austrougarske monarhije.

Prednost imadu oni, koji pohađaju gimnaziju, u kojoj imadu veću priliku podpuno izobraziti se u materinskom (hrvatskom ili slovenskom) jeziku. Ako obostoji na takovoj gimnaziji pripravnica, imadu učenici te pripravnice takogjer pravo na tu stipendiju.

Ako ne bi bilo molitelja slavenske narodnosti, podijeli će se stipendij i drugom učeniku koparsko trčanske biskupije. Uzivanje stipendija traje do svršetka nauka ubrojivši sve fakultete kojeg c. k. sveučilišta. Želja ustanovitelja je, da bi se mladići, koji uzivaju stipendij, posvetili sveučilišnom staležu i da bi služili u trčansko-koparskoj biskupiji.

Molitelji imadu uložiti molbe putem predpostavljenoga školskoga ravnateljstva na biskupski ordinarijat u Tratu i priložiti molbam kretni, domovinski i siromašni list, svjedočbu o cjepljenju boginja i školske svjedočbe zadnja dva poljeća.

Natječaj na pet stipendija iz zaklade biskupa Dobriše. Početkom prve polovice školske godine 1913./14. ima se podijeliti pet stipendija ročene zaklade u godišnjem iznosu od K 200 odnosno K 224 svaki.

Pozvani su na uzivanje mladići od slavenskih roditelja, koji su rođeni u župama puljsko-porečke biskupije izvan gradova i irgovista i koji pohađaju koju austrijsku ili ugarsku gimnaziju ili takovu realku, gdje se redovito predava njemački i slavenski (hrvatski ili slovenski) jezik, samo da prvi bude obvezan za sve a drugi za učenje slavenske narodnosti. U pomnjanju takovih natjecatelja srednjih škola, pozvani su takogjer učenici domaće pučke škole od 3. razreda unapried. Uzivanje stipendija traje do svršetka nauka, uzevši sve struke kojeg austrijskog sveučilišta. Prednost imadu oni natjecatelji, koji kane posvetiti se sveučilišnom zvanju. Obroci stipendija doznače se 15 oktob. Za prvo a 15. aprila za drugo polugodište. Natjecatelji neka predadu molbenice do 15. okt. o. g. porečko-puljskom Ordinarijatu.

Listnica uredništva.

Naš glavni suradnik, zastupnik M. Mandić zahvaljuje se ovim putem najsrdačnije svima, koji ga se povodom njegovog imendana bilo kako ujetile.

Veselja dan je uvijek dan vučenja za onoga, koji kupi tursku sreću te njome pogodi jednog imedju glavnih zgoditaka po 400.000 ili 200.000 franka. Takav će dan biti opet već 1. listopada o. g. Jer svaka sreća mora, dobiti, zato je mirnom savjetu prepo-

ručamo u nakup svakome, koji hoće svoju sreću pokušati sa srećkom, jer ako se mu već ne dogodi glavni ili drugi veći zgoditak, dobije u oblici najmanjeg zgoditka veći dio, sa prodajom srećke, u doglednom času pa takogjer sav za nju izdani novac natrag. Turske srećke su dakle najmanje opasna lutrija, ujedno takogjer sigurna štedionica, te nije druge srećke, koja bi se mogla u tome usporediti s njome. Mjesečni obrok turske srećke iznosi 4 K 75 h. Tko si pa hoće nadu na zgoditke povećati, taj neka uz tursku srećku kupi izvrstnu srećku crvenog križa uz skupnu mjesečnu odplatu po samo 6 K.

Naručbe prima i obavijesti daje za „Slovensku i Hrvatsku Narodnu Strazu“ g. Valentin Urbančić, Ljubljana, i svi suradnici u provincijah slovenskih i hrvatskih. Naručajte samo po posredovanju „Straze“, koja je u svezi sa mogućom slovenskom trčanskom bankom sa potpunom uplaćenom dioničkom glavnicom od 40 milijuna kruna, kod koje se nije bojata izgube i neprilika.

Motor na plin 3 HP.

prodaje se odmah.

Upitati u tiskari Laginja i dr. Pula, ulica Gluša, 1.

Jeftino česko

PERJE

za krevete

5 kg. novo čihano K 9'60, bolje K 12—
biele pahuljice čihane, 18— . . . 24—
kao snjeg biele pahuljice.

Istje čihane „30“ . . . 36—
Razališje se franko pouzrećem.

Zamjenjuje se i prima natrag uz naknadu tovar. troškova.

BENEDIKT SACHSEL, Lobos. br. 259
pošta PILSEN, Česka.

Više kuća u Puli malih i velikih prodaju se odmah uz povoljne cijene. — Upiti neka se dostave na uredništvo lista.

Raspis natječaja.

Raspisuje se natječaj na jedno mjesto učiteljice kod dječjih javnog zabavišta u Baski.

S tom je službom skoptana plaća od 708 K godišnjih i stanarina 144 K. Molbo treba da se prikažu do konca rujna o. g. ovomu Vjercu i treba da natjecateljice dokažu:

- 1) znatstveno usposobljenje; 2) čuiku sposobnost; 3) neporočno moralno ponašanje.

Molbo treba da se prilože takogjer izprave o dosadanjem službovanju. Nastup je službe čim uslijedi otvorenje zabavišta.

Mjesno školsko vijeće Baska, dne 11. IX. 1913.

Predsjednik: B. Kaftančić.

Najbolji osat izvor!

Jeftino perje za postelje!

1 kg sive, dobro čihano 3 K; bolje 2'40 K; prva vrst polu-
vrjetto 2'80 K; biele 4 K; biele, pahuljasto 5'10 K; 1 kg naj-
finije, kao snjeg biele, čihano 6'40 K, 8 K; 1 kg pahuljica,
sivo 6 K, 7 K; biele fine 10 K; najfinije prsne pahuljice 12 K.
Kod naručbe od 8 kg franko.

Čofoni krepeli

je gustog crvenog, plavog, bieleg ili žutog nankinga.
1 pokrivač, 180 cm dug, 120 cm širok, sa 2 jastučka,
svaki 20 cm dug, 60 cm širok, napunjen s čovom, svim,
vrlo urajno pahuljastim perjem 16 K; polu pahuljice 10 K; pahuljice 14 K; pe-
dini pokrivači po 10, 13, 14 i 16 K; jastuci po 3, 3'30 i 4 K. Perine 200 cm dug,
140 cm široke 13, 14'70, 17'80, 21 K. Jastuci 90 cm dugi, 70 široki 4'50, 5'20, 5'70 K.
Podgarine od liepo prutne tkanine 180 cm duga, 116 cm široke 12'80 i 14'40 K.
Razališje se pouzrećem poštom od 12 K franko. Roba se zamjenjuje ili uzimlje natrag
franko; ako se ne dopade vraća se novac. — Čtenici beđava i franko.

S. BENISCH, Dešenice, 762, Česka.

1000

i tisuću slika i raznih predmeta za muška i ženska odijela su u cjeniku, kojega razširije biva davana Jugoslavenska raspešavaonica

R. Stermecki, Celje, br. 314.

Steckenpferd-Lilienmilch-Sapen

od Bergmann & Co. Tetschen s/Elbe jest jedini sapen koji čuva taču od svečanah pjege i uzdržuje ljepu, mekanu i zlatnu pat, što se sa dnevnim dotacijama za kvalitama može nepobitno dokazati.

Komad po 80 para dohva se u svim lekarnama, drogerijama i parfumerijama.

Isto se preporuča Bergmannova Lilienmilch-Sapen kao izvrstan sredstvo za bijeljenje ruku na gospođe. Čista u istom po 70 para kom. Dohva se po svaki.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Via Campo Marzio br. 5 - Podružnica Via Sessue 14.

Prodaja svježeg kruha tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u javna lokale.

Prodaja svakovrstaog brašna iz najboljeg mlina po dnevnoj cijeni.

Poslužba brza i točna.

Djelovi stroja

prodaju se pod staro željezo. Uptiti neka se uprave na papirnicu Luginja i dr. Pula, ulica Giulia, 1.

Austro-Hrvatsko parobrodarsko društvo, Punat.

Plovitbeni red počam od 1. IV. 1913 do opoziva.

Redovite pruge po Kvarneru. Punat-Krk-Mališka-Omišalj-Rieka svaki dan tamo i natrag.

Baška-Punat-Rieka, svake sriede, petka i nedjelja tamo, četvrtka, subote i utorka natrag.

Rieka-Opatija-Lovran-Rab svake nedjelje i petka isti dan tamo i natrag.

Rieka-Opatija-Lovran-Lošinjvelli-Lošinjmal-luka Sv. Martin svake subote tamo i natrag.

Rieka-Opatija-Beli-Merag-Krk-Punat Baška-Lopar-Rab-Lošinjvelli-Lošinjmal-luka Sv. Martin-Nerezine svake sriede tamo, četvrtak natrag.

Rieka-Crikvenica-Baška-Rab-Lošinjmal-luka Sv. Martin-Lošinjvelli-Novlja svakog ponedjeljka tamo, utorka natrag.

Vrbnik-Sv. Marak-Šilo-Crikvenica svaki dan tamo i natrag, svakog utorka produženje do Rieke.

Glavna odpravnništva:

na Rieci Riva Cristoforo Colombo 4, telefon 1264, — u Opatiji na vlastitom kiosku na gatu.

Sjetite se družbe sv. Cirila i Metoda

Za gnojenje u jeseni

Thomasovo brašno

jest najkorisnije i najcjenije umjetno gnojivo. Thomasovo brašno „Marka zvijezda“ proizvodi obilatu žetvu svih žitarica, vinograda, livada i pašnjaka. Radi velikog uspjeha što ga je u svim krajevima postiglo gnojenje s Thomasovim brašnom „Marka zvijezda“ ovo je gnojivo neophodno potrebno za svako gospodarstvo.

Bez Thomasovog brašna nema velike žetve. Neka se zahtjeva izričito Thomasovo brašno „Marka zvijezda“ i radi obavijesti za uporabu Thomasovog brašna ili kupnju lid. obratiti se na gospodu

Herman Tureck & Co.

Trst, via Sanità br. 8.

Treba se čuvati manjevrednije robe!

Ustanovljena 1901.

ISTARSKA POSUJILNICA u PULI

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Vlastita kuća (Narodni Dom)

Podružnica u Pazinu.

Daje hipotekarne i mjenbene zajmove i uz mjesečnu otplatu te prima uloške, koje ukamačuje uz

4 1/2 %

čisto bez ikakvog odbitka.

Ustanovljena 1891.

Pozor! gg. učitelji i roditelji Pule i okolice

TISKARA, KNJIGOVEŽNICA I PAPIRNICA

LAGINJA i dr. PULA, via Giulia 1

drži ove godine toll potrebne školske knjige za pučke škole na skladištu i to:

Za I. razred:

Prva čitanka (sastavili Baf-Přibil-Sarson).
Prva računica (sastavili Močnik-Kraus Habernal).

Za II. razred:

Druga čitanka (sastavili Nazor-Přibil Ribarić).
Prva računica (sastavili kao gore).
Mali katekizam.
„Jergovan“ koledar za god. 1913.—14.

Za III. razred:

Druga čitanka (sastavili kao gore).
Druga računica (sastavili kao gore).
Prva praktična slovnica talijanskog jezika.
Mali katekizam.
Vijesne jednoglasnih i dvoglasnih pjesama (sastavio Sprachmann).
„Jergovan“ koledar za god. 1913.—14.

Za IV. razred:

Treća čitanka (sastavili Nazor-Baf-Jakac-Přibil-Sarson-Tentor-Zic).
Druga računica (sastavili kao gore).

Prva praktična slovnica talijanskog jezika.
Prva njemačka vježbenica (Cobenzel).
Veliki katekizam.

Biblijska povijest (od Panholzera).
Vijesne jednoglasnih i dvoglasnih pjesama (sastavili kao gore).
„Jergovan“ koledar za god. 1913.—14.

Za V. i VI. razred:

Treća čitanka (sastavili kao gore).
Treća računica (sastavili kao gore).
Druga praktična slovnica talijanskog jezika.
Druga njemačka vježbenica.
Prva njemačka čitanka.
Veliki katekizam.
Biblijska povijest.
Vijesne jednoglasnih i dvoglasnih pjesama.
„Jergovan“ koledar za god. 1913.—14.

Osim tih knjiga ima sve ostale školske potrebštine na skladištu te se za nabavu najtoplije preporuča.